

KRITIČKI POGLED NA VUKOV I DANČIČEV PRIJEVOD SVETOG PISMA

Peter Kuzmič: Izdanje Vuk-Daničičevog Svetog pisma za Hrvate, Zagreb, 1980.

Petar Zdravko Blajić

Gotovo na svim sveučilištima u svijetu uvjet za svečanu promociju u akademski stupanj doktora jest objavljivanje, bilo u cjelini bilo u bitnom dijelu, prihvaćene i obranjene doktorske radnje. Tako je i na našem Teološkom fakultetu u Zagrebu.

Pred nama je tiskani izvadak doktorske radnje koju je na Rimokatoličkom teološkom fakultetu u Zagrebu 1981. g. s odličnim uspjehom obranio mr Peter Kuzmič, Slovenac, direktor Biblijsko-teološkog instituta Kristove pentekostalne crkve u Zagrebu. Već je to zanimljiva novost da jedan protestant specijalizira teologiju i doktorira na katoličkom fakultetu. Ako negdje po svijetu to i nije više nikakva novost, u našim stranama to je zaista novost — pozitivna novost.

Naslov je obranjene doktorske dizertacije *Biblijska društva i njihova Biblija na južnoslavenskom tlu u XIX. stoljeću — s posebnim osvrtom na Vuk-Daničičevo Sveto pismo*. To je zaista veliki rad s više od 1000 tipkanih stranica, i po sudu referenata, dr. Bonaventure Dude i dr. Josipa Turčinovića, vrlo minuciozan i objektivni rad. Objavljeni je izvadak naslovljen *Izdanje Vuk-Daničičeva Svetog pisma za Hrvate* i za nas, sigurno predstavlja najzanimljiviji dio radnje. Šteta što ostali neobjavljeni dio radnje, kudikamo veći, ostaje tako gotovo nepristupačan zainteresiranoj javnosti. Radnja, naime, obrađuje temu o kojoj se je tek ovdje ondje nešto više znalo, a tako je važna, specifična i nezaobilazna ne samo za našu domaću biblijsku povijest, povijest ekumenizma i povijest hrvatskog jezika nego i za našu političku povijest.

Knjiga ne govori samo o nečemu što je bilo — bilo pa prošlo — ili što je imalo svoj utjecaj na zbivanja, nego i o onome što bi moglo imati, a u nekim sredinama ima i danas, bilo pozitivni bilo negativni, za nas kao katolike i za nas kao Hrvate i moglo bi imati još dugo s obzirom na naše nutarnje stanje i s obzirom na naše međunarodne pozicije i, opet, za nas kao Hrvate, i za nas kao katolike.

O djelatnosti inozemnih i inovjerskih biblijskih društava u našim stranama i o njihovoj povezanosti s nastankom i distribucijom Vuk-Daničičeva Svetog pisma nitko se prije Kuzmiča nije posebno pozabavio, a odigrala su ta društva, osobito Britanska i inozemno biblijsko društvo, značajnu ulogu. Sadržaj radnje se temelji na arhivskoj dokumentaciji za kojom je Kuzmič tragao na sve strane. I baš na temelju te dokumentacije on popunja i vrlo često ispravlja do sada rečeno o Vuku St. Karadžiću. Uza sve Vukove zasluge na nekim područjima, baš na ovom području o kojem radi radnja i s onim što je s tim u vezi, nije nimalo bezazlen. On je svojim stavovima, postupcima i krilaticama s obzirom na Hrvate i katolike utro put mnogim nezdravim i nepravednim aspiracijama na ovom južnoslavenskom terenu. Prava istina o Vuku, o svim njegovim zaslugama i zabludama, svjesnim i nesvjesnim, treba biti jasno iznesena, uvijek i svugdje gdje se i kad se o Vuku govori, kao što se to inače čini s tolikim drugima.

Ovaj je izvadak iz dizertacije, a vjerujemo da je tako i čitava dizertacija, bogat zanimljivim detaljima skladno uklopljenim u cjelinu radnje. Dizertacija je popraćena bogatim znanstvenim aparatom i pisana mirom objektivnog znanstvenika, gotovo ravnodušna prema temi s tako »vrućeg« područja.